

I Datum spotřeby

Magazín ■ Jan Pražák

Znáte to, jste v obchodě a děláte nákup na delší období. Zrovna v tu chvíli máte chuť na konkrétní potraviny nebo možná i přímo jedno jídlo. A tak si na něj pořídíte suroviny, které se nedají použít každý den. Je jedno, co za konkrétní potravinu to je. Každopádně víte, že jednou přijde ten den...

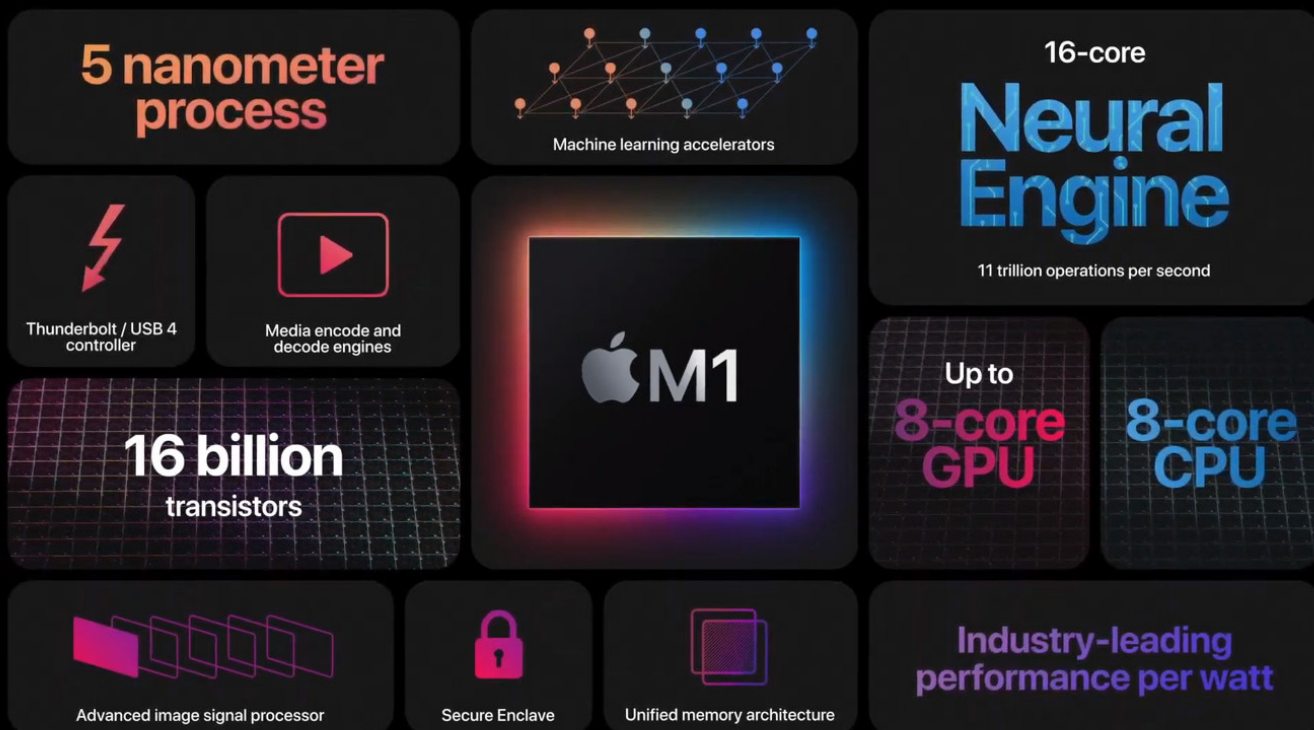
Ten den, kdy dané surovině vyprší datum spotřeby. A pak to přijde – uvědomíte si, že jste tehdy nakupovali na vaše oblíbené jídlo, ale zapomněli jste na něj, a teď na vás zezadu ledničky vykoukne. V tu chvíli vám dojde, že i tato specifická surovina má své datum spotřeby. Ten den je dnes a vám nezbyvá nic jiného než surovinu vyhodit.

Samozřejmě víme, že existují suroviny, které dle své nátury a zažívání zvládnete zkonsumovat i po tomto datu. Obecně se ale něco takového nedoporučuje a pokud si takový názor chcete udržet, raději se neptejte kamarádů, kteří pracují v laboratořích nebo vystudovali gastro. A už vůbec se neptejte v českém KFC.

NADČASOVÁ SUROVINA

Proč mluvím o datu spotřeby? Protože ve světě Apple se začíná objevovat jedna velmi kvalitní surovina, která má už dávno po datu spotřeby, ale zatím to vypadá, že jí to nijak neublížilo. Asi bych ji přirovnal k takovému rostlinnému sýru. Že jste o něm neslyšeli? To nevadí, býval jsem na vašem místě a nechápal jsem všechny lidi, kteří se tak stravovali jen z důvodu, že je to moderní. Než mi doktoři zjistili potravinovou

alergii a já nejenže o rostlinném sýru slyšel, ale dokonce ho zkoušel jíst. Pokud nemusíte, vřele vám doporučuji se mu vyhnout. Není to sýr, nechutná jako sýr a spíš vám zalepí zuby a taky trochu střeva. Je to hmota moderního přístupu ke stravování, kdy si ho dáte, když vám nic jiného nezbývá. Ale že byste ho jedli s chutí, jako běžný kravský nebo ovčí sýr, to ani zdaleka.

TRVANLIVÁ TECHNOLOGIE

Rostlinný sýr má ale jednu velkou výhodu. V lednici vám vydrží věky. Co věky, možná i staletí. Jasně že na obalu má datum spotřeby, ale pokud ho přeshvihnete o několik měsíců (slyšíte dobře), nic se mu nestane. Taková moderní strava existuje. Té hmotě se nic nestane a trochu mi připomíná populární testy na zakoupeném cheeseburgeru z McDonald's, který pod poklopem vydržel taky úctyhodnou dobu. Jednoduše něco, co nechcete.

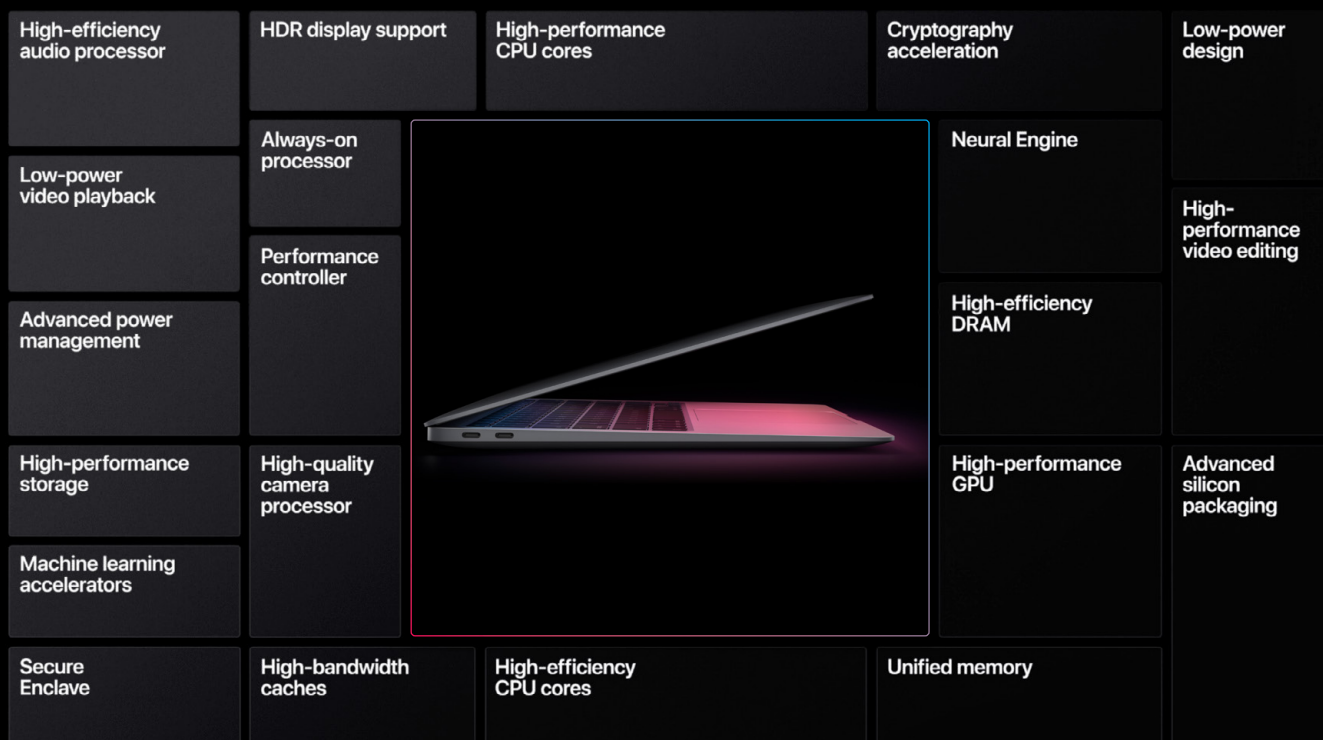
Stejnou analogii vidím u prvního MacBooku s čipem, který Apple označuje M. První M1, který do svého klínovitého těla dostal MacBook Air, už v listopadu 2020. Za pár měsíců oslaví šesté výročí. Pro některé děti to letos na podzim bude znamenat první dny v první třídě, pro nás to bude znamenat vzdát velký hold inženýrům v Applu. Proč jsem tak nadšený?

Asi hlavně proto, že to byl jeden z nejlepších nákupů, které jsem kdy u Applu udělal. Tento laptop používám celou tu dobu, a to dokonce v základní výbavě. Obyčejných 8 GB paměti a 256 GB úložiště na SSD. To v dnešní době nezní jako stroj, který by stál za jakoukoli chválu. Přitom je to tak jednoduché.

KDE JE VÝJIMEČNOST?

V čem je tak výjimečný? Je to počítač, který zvládne veškerou práci, kterou od něj potřebuju a stále si drží svoji kvalitu. U dřívějších počítačů s Windows a MacBooků s Intelem jsem třeba musel pořád hledat nabíječku, a to už po dvou třech letech používání. MacBook Air s M1 si nejen drží kvalitu co do výkonu, ale i co do výdrže na baterii. Stále se jedná o laptop, se kterým se nemusíte bát připojit k videokonferenci s tím, že v půlce schůzky se budete muset odpojit nebo hledat zásuvku.

Je to zařízení, které nepotřebuje neustálé benchmarky s nejnovějšími verzemi vlastního čipu od Applu. I když se srovnání čas od času nevyhne, to, co vás prostě potěší, je fakt, že vše funguje, jak má. Nedostáváte se do situací, kdy byste viděli duhové kolečko načítání dat nebo si museli jít uvařit kávu, než se vám vyexportuje soubor. Samozřejmě vždy záleží na typu práce, kterou potřebujete udělat. Ale ten, kdo běžně pracuje s náročnými

grafickými výkresy nebo velkými datovými projekty, ten si pravděpodobně nekoupil MacBook Air – a už vůbec ne v základní výbavě.

A možná právě to je největší kompliment, který může počítač dostat. Po několika letech používání o něm vlastně přestanete přemýšlet. Nestaráte se o to, kolik procent baterie vám zbývá před odchodem z domu, jestli se při videohovoru roztočí ventilátory nebo zda můžete mít otevřených dvacet panelů v Safari a k tomu několik dalších aplikací. Notebook se z hlavní postavy stává kulisou. Prostě funguje a nechává vás soustředit se na práci. Přesně tak by podle mě měla technologie vypadat.

Často se dnes bavíme o tom, kolik jader mají nové čipy nebo o kolik procent jsou rychlejší než jejich předchůdci. Jenže běžný uživatel takové rozdíly většinou nepozná. Mnohem víc ocení, když ho počítač ani po letech ničím neomezuje. Když se během pracovního dne nemusí přizpůsobovat technice, ale technika se přizpůsobuje uživateli. A právě v tom vidím největší odkaz prvního MacBooku Air s M1. Neudělal z nás rychlejší uživatele. Udělal z počítače nástroj, který přestal vyžadovat naši pozornost.

JEDNODUŠE NESTÁRNE

Šest let od vydání tak stále sedím u stejného počítače

a nepřemýšlím nad tím, že bych ho musel vyměnit. Ne proto, že bych nechtěl novější model, ale prostě proto, že ten současný mi k tomu nedává důvod. Ani po letech nemám pocit, že bych musel dělat kompromisy jen proto, že používám několik let starý notebook. To je zkušenost, kterou jsem s předchozími počítači nikdy nezažil.

Stejně důležitá je i skutečnost, že Apple tehdy neprodával nejvýkonnější notebook na světě. Prodával notebook, který byl dostatečně výkonný pro naprostou většinu lidí. A právě v tom spočívala genialita M1. Nepřinesla revoluci jen profesionálům. Přinesla ji běžným uživatelům.

Dnes už máme novější generace, od M2 až po M5, a pomalu se mluví o dalších generacích. Jsou rychlejší, efektivnější a objektivně lepší. Jenže právě M1 byla tou generací, která změnila pravidla hry. Nebyla pouze další evolucí. Byla okamžikem, kdy Apple přestal dohánět konkurenci a začal určovat směr. A možná právě proto se o ní bude mluvit ještě dlouho poté, co i ona jednou definitivně doslouží.

Možná tedy MacBook Air s M1 své datum spotřeby dávno překročil. Jenže stejně jako některé věci v životě ukazuje, že datum na obalu nemusí vždy vypovídat o skutečné kvalitě. Někdy je nejlepší vizitkou prostě čas.